

[Stærmosé.]

Lovforslagets Formulering slet ikke nogen Tvivl om, at Fremgangsmaaden her maa blive den, at disse Behæftelser gaar over til den danske Stat. Det vil altsaa sige, at Loven om Konfiskation af tysk Ejendom vil føre os ind i et meget summarisk Opgør med det tyske Mindretal i Nordslesvig. Man kunde sige, at det var en nem og hurtig Maade at faa gjort op paa, men Sagen er den, at dette Opgør jo ikke er fuldstændigt og derfor ikke kan være tilfredsstillende. For det første er det af Hensyn til Samlivet i Fremtiden mellem det tyske Mindretal i Nordslesvig og den sønderjyske danske Befolkning uheldigt, om man faar foretaget et Opgør paa den summariske Maade, som dette Lovforslag muliggør. Det er det bedste for Fremtidens Skyld, om man her tager Hensyn til den Livets Virkelighed, som siger, at man kun kan naa frem til ordentlige indbyrdes Forhold, hvis man har faaet Ansvaret og Skylden klart fastlagt, og hvis man har foretaget Opgøret efter almindelig processuel Fremgangsmaade. Men for det andet er der ogsaa det at sige, at dette Lovforslag overhovedet ikke omfatter de tyske Privatskoler, der ikke er behæftet med nogen Gældsbyrde, og det er jo netop dem, der har tiltvunget sig Midlerne til Skolebyggeriet under Besættelsen fra den danske Stat. Det betyder, at det er nødvendigt at faa et særligt Opgør med denne Kategori af det tyske Mindretals Institutioner, og det vil igen sige, at vi, hvis dette Forslag gaar igennem, skal følge flere principielt forskellige Fremgangsmaader over for det tyske Mindretal i Nordslesvig.

Det er efter min Mening overordentlig uheldigt, og jeg vil derfor henstille dels til det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram som sønderjysk Medlem af det høje Ting at sige et Par Ord om dette Problem, dels til Udvalget, at man tager meget stærkt i Betragtning, at Lovforslaget griber ind i den Politik, som maa overvejes med Hensyn til det tyske Mindretal i Nordslesvig.

Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder i øvrigt. De Betragtninger, der er gjort gældende med Hensyn til § 5 i Lovforslaget om at faa udbygget Reglerne for Dispensation — at faa indført Bestemmelser om en ganske bestemt Fremgangsmaade

over for de Personer, som Paragraffen omfatter —, vil jeg gerne give min Tilslutning.

Jeg skal slutte med at sige, at min Gruppes Stilling til Lovforslaget vil blive præget af, at det drejer sig om en Krigslov, et Opgør med Krigens Fortid, og derfor vil vi bøje os for Nødvendigheden af, at det skal gennemføres; men vi maa tage Forbehold, fordi der er adskillige Omraader, hvor Lovforslaget er ukomplet. Jeg kan her henvide til mine Bemærkninger om Forholdet til det tyske Mindretal i Nordslesvig. Der er ogsaa Bestemmelser i Lovforslaget, som vi ønsker mildnet, og som vi ønsker forment saadan, at der gives os Garanti for, at der kan gaas frem paa en retsindigere Maade, altsaa med større Hensyntagen til Retten end til Magten, end Lovforslaget i sin nuværende Formulering gør det muligt.

Norlev: Min Gruppe kan ogsaa i Princippet tiltræde dette Lovforslag, men vi har de samme Betænkeligheder med Hensyn til Enkeltheder, som allerede er udtalt af andre ærede Ordførere, og som jeg ikke skal gentage undtagen for et enkelt Punkts Vedkommende, som jeg gerne vil have Lov til at understrege saa stærkt, som det er mig muligt. Det drejer sig om Reglerne i § 2, 1ste Stykke, Nr. 2 og 3, hvor det bestemmes, at som tysk Ejendom anses Ejendom, der ved Lovens Ikrafttræden tilhører Personer, der har tysk Statsborgerret, og statsløse Personer, som senest har haft tysk Statsborgerret. Selv om Brodden i nogen Grad er taget af denne Bestemmelse ved Regelen i § 5, forekommer den mig dog at være alt for rigoristisk, navnlig naar vi sammenholder den med § 3, Nr. 2, hvor der staar, at Udtrykket „Ejendom“ omfatter Løsøre af enhver Art undtagen saadant, der er nødvendigt til Opretholdelse af et tarveligt Hjem, og derudover Genstande til en samlet Værdi af 500 Kr., som i øvrigt hører til de vigtigste Livsfornødenheder eller er nødvendige for Udøvelsen af den paagældendes Næringsvej.

Vi har her i Danmark adskillige tyske Flygtninge, som simpelt hen maatte flygte, fordi de modarbejdede Nazismen. Jeg skal blot nævne et enkelt Tilfælde, som jeg kender personligt. En tysk Snedker kom herop i 1936 og mente, at han, naar han boede